

Vychádza lexikón biskupov rakúskej monarchie

Portréty pravoslávnych, gréckokatolíckych a arménsko-katolíckych biskupov v habsburskom štáte prinesie štvrtý diel lexikónu, ktorý v rámci širšieho projektu viedenského cirkevného historika Ruperta Kliebera predstavuje biskupov v dunajskej monarchii v rokoch 1804 – 1918 (*Die Bischöfe der Donaumonarchie 1804 bis 1918*, Duncker & Humblot GmbH). Jeho vydanie sa pripravuje na rok 2025.

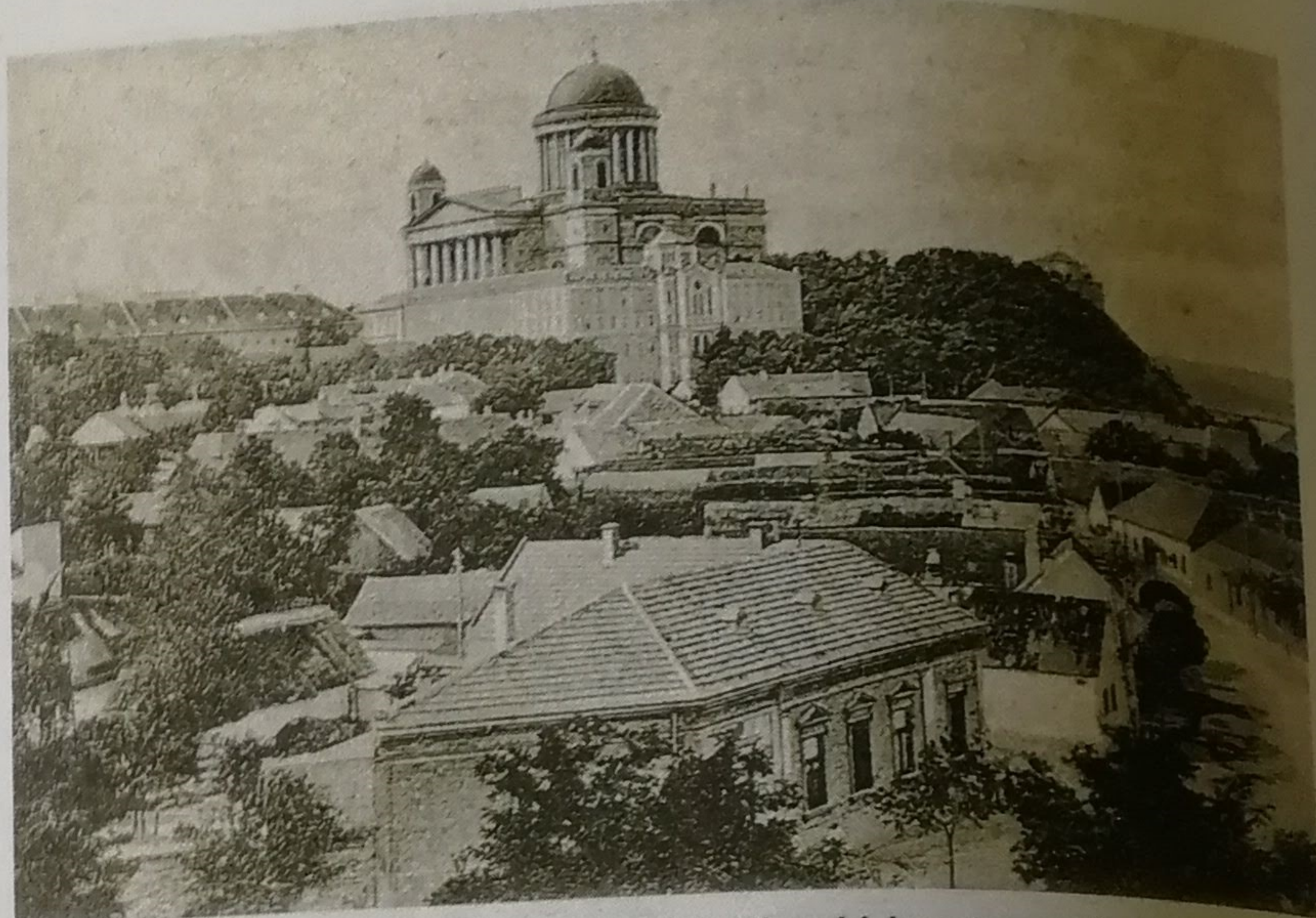
V týchto dňoch sa, naopak, objavil prvý zväzok tejto obsiahlej encyklopédie, ktorý obsahuje portréty 126 rímskokatolíckych biskupov z maďarských cirkevných provincií Ostrihom, Kalocsa a Jäger. S profesorom Rupertom Klieberom, ktorý vyučuje na Inštitúte cirkevných dejín Katolíckej teologickej fakulty Viedenskej univerzity, na tomto diele spolupracovalo viac ako tridsať bádateľov z Rakúska, Maďarska, Rumunska a zo Slovenska.

„Podrobné knižné zobrazenia jednotlivých biskupov vôbec prvýkrát sprostredkujú celkovú panorámu episkopátu počas viac ako jedného storočia,“ vysvetlil profesor Klieber v rozhovore pre katolícku spravo-

dajskú agentúru Kathpress. Lexikón sa nevyhýba ani háklivým témam, ako je vzťah cirkvi a štátu či nacionalistické postoje rôznych biskupov.

Celkovo sa na lexikóne podieľali cirkevní historici zo všetkých dvadsiatich nástupníckych štátov habsburskej monarchie, ktorí v svojich krajinách vytvorili vlastné autorské tímy, dokumentujúce život a dielo sídelných biskupov (teda nie pomocných, svätiacich či titulárnych biskupov) približne päťdesiatky katolíckych diecéz a pätnástich gréckokatolíckych eparchií v rakúskom cisárstve (od roku 1804) a následne v rakúsko-uhorskej monarchii (1867 – 1918).

–VNCZ–, SNÍMKA: WIKIMEDIA COMMONS

Ostrihomská katedrála je už veľa storočí sídlom biskupstva; v minulosti prevažná časť jeho územia ležala na území dnešného Slovenska.

Zomrel brat emeritného pápeža

V stredu 1. júla odišiel na večnosť Georg Ratzinger (na archívnej snímke z roku 2013), rodný brat emeritného pápeža. Benedikt XVI. ho pred niekoľkými dňami (18. až 22. júna) navštívil v Regensburgu. Georg Ratzinger zomrel vo veku 96 rokov. Narodil sa 15. januára 1924 v Pleiskirchene. Do kňazského seminára vstúpil v roku 1942. Kňazskú vysviacku prijal spoločne so svojím bratom Josephom 29. júna 1951. V rokoch 1964 – 1994 pôsobil ako zbormajster regensburgskej katedrály.

–VNCZ–

SNÍMKA: PROFIMEDIA.SK

Pripomenú si prenasledovaných kresťanov

Rumunsko si po prvý raz 16. augusta pripomenie kresťanov, ktorí v celosvetovom meradle trpia násilím a prenasledovaním. O zavedení nového významného dňa z rozhodnutia rumunskej poslaneckej snemovne informovala spravodajská agentúra viedenskej nadácie Pro Oriente. V polovici augusta budú pri príležitosti novej štátnej spomienky na znamenie solidarity s prenasledovanými kresťanmi na červeno

vysvietené budovy bukureštského parlamentu a vlády, víťazný oblúk hlavného mesta a palác Mogoșoia neďaleko Bukurešti. Národný deň pamiatky prenasledovaných kresťanov sa zhoduje so spomienkou na mučenícku smrť Konštantína Brâncoveanuho a jeho synov, ktorí zomreli v roku 1714, lebo odmietli konvertovať na islam. Pravoslávna cirkev ich svätorečila v roku 1992.

–VNCZ–

Parížsky arcibiskup skritizoval návrh zákona o bioetike

Bez diplomatického slovíčkárstva reagoval parížsky arcibiskup Michel Aupetit na plán francúzskej exekutívy schváliť kontroverzný zákon o bioetike ešte pred parlamentnými prázdninami. „Aká nehanebnosť; naša krajina práve prešla zdravotnou krízou, ktorá ju zrazila na kolenná, a vládnu prioritou je schválenie návrhu zákona o bioetike Národným zhromaždením,“ začína svoj fejtón pre denník *Le Figaro* (30. júna) arcibiskup Aupetit.

Do verejnej debaty vstúpil nielen z pozície morálnej autority, ale aj ako lekár s dvoma desaťročiami

praxe. Hlasovanie o týchto nových normách v júlových dňoch sa podľa neho rovná pretlačeniu série zákonov, ktoré sa týkajú „samotnej podstaty nášho človečenstva“. Diví sa preto náhlemu zhonu s ich schválením, rovnako ako ho počas pandémie prekvapoval prednostný prístup k potratom – a to v situácii, keď sa na vedľajšej koľaji ocitli aj ľudia s infarktom. Pandémia „nám pripomenula našu zraniteľnosť, nevyhnutnosť návratu k istej triezvosti, bohatstvo a krehkosť rodinných väzieb, a hľa, vláda si povedala, že urýchlene uzavrie debatu o tomto návrhu zákona,

akoby sa nič nestalo,“ píše arcibiskup Aupetit. Pritom – ako ďalej konštatuje – tento zákon „otriasa rodovými vzťahmi, vytvárajúcimi štruktúru ľudskej bytosti; banalizuje ľudské embryá, ktoré môžu byť triedené, analyzované a vyhadzované ako ľubovoľné konzumné predmety; pripúšťa umelú produkciu gamét, s cieľom živiť mýtus o plodení bez sexu“.

Zákon chce vážne modifikovať otázky vlastnej našej civilizácii, zásady ľudskej dôstojnosti, života a zdravia. A navyše navrhuje plánovito zbaviť dieťa otca a rodinného prostredia. Podľa parížskeho arcibiskupa nový

zákon vážne naruša tiež zásadu rovnosti vo vzťahu k deťom. Povzbudzuje členov parlamentu, aby si predstavili situáciu mladého človeka, ktorý si uvedomí, že začiatok jeho života sprevádzalo násilie, lebo bol plánovite zbavený otca, alebo sa mohol stať nadbytočným embryom, určeným buď na vedecký výskum, alebo na vyhodenie. Arcibiskup Aupetit preto apeluje na vládu, aby odmietla návrh tohto zákona, ktorý je nespravodlivý a neriadi sa zásadou rovnosti, a začala sa zaoberať skutočnými problémami Francúzov.

–VNCZ–